

REVISTA

L'APLEC DEL REMEI a Caldes de Montbui

De totes les manifestacions tradicionals del nostre Vallès, potser és l'Aplec de Caldes la més simpàtica, la més escaient i la més típicament popular que serva, encara esplendorosament, el nostre poble.

Sempre havíem sentit a dir, des de nostra infantesa, que a l'aplec del Remei sempre hi feia bó, puix que eren en gran nombre — i creiem que són encara — les famílies que hi portaven llurs malalts, llurs convalescents, per motiu d'haver fet solemnement una prometença.

L'aplec de Caldes és molt antic. Els avis i besavis de nostra generació actual ja hi anaven, muntats en llurs carros, plens i fins curulls a vessar dels individus de la família i parents i amics, fragrant — això sí — la minestra per tot el sant dia; i fins i tot molts d'ells anaven previsorament proveïts en la part del darrera del carruatge, de les graelles i trespeus de ferro forjat, acompanyats del feix de garbons per a, amb comoditat, fer la foguera per a coure el menjar. Tots els camins i caminets que duïen al Santuari, eren trepitjats i afressats en aquesta diada pels nombrosos devots de la Verge del Remei, qui els havia de gorir, o aconsolar en llurs sufriments. Els qui no havien d'esperar tant senyalats favors, hi anaven per reconeixença i amb el cor obert a resar-li pietosament una pregària. Els restants, atrets per l'excelsitud del paissatge i la frescor del temps tardoral.

Per curiositat de nostres llegidors, i no havent-nos sigut possible, per manca de temps, l'esbrinar la data en què es va instaurar, donem a continuació una breu ressenya històrica d'aquest Santuari, famós en terra vallesana, posant una mica en clar el perquè de l'aplec i sobre tot el perquè en tot temps han acudit al dit lloc malalts de la vista, fins al punt de no fer gaires anys que dintre el propi santuari s'hi cometia una verdadera profanació religiosa que no volem consignar.

L'interès nacional

reclama dels bons patriotes la preferència per als productes elaborats en la nostra terra

La casa Productos Lácteos S. A.

fabrica en el país (Manlleu) les marques de LLET CONDENSADA

Núria i Victòria

reconegudes per llur excel·lent qualitat i economia de preu

De venda en els millors establiments de Granollers

Era en temps del Regnat de Carles I (V d'Alemanya) que s'havien llençat ja pel món les doctrines de Lutero, recollides i propagades pel teòlec francès Calvino amb un braó i fanatisme i amb una tal intolerància, que fins va fer cremar al nostre compatriota En Miquel Servet pel delictes d'intentar desxifrar el misteri de la Santíssima Trinitat. No cal esmentar que en aquells temps Catalunya exercia una franca hegemonia en la propagació i exemple de la doctrina catòlico-cristiana i no era precisament el nostre país el més inclinat per a abjurar de la seva fè i sentiments religiosos. Emperò la lleu forta l'ençada, i, si no a casa nostra, a molts d'altres països, especialment a Alemanya i Suïça, les doctrines que amb tanta ardidesa predicava Calvino — anomenat ja en aquell temps el *papa de Ginebra* — varen semblar una tal discòrdia entre els creients de les doctrines de Jesu-Crist, que va entronitzar-se un estat de heretgia col·lectiva que va fer estranyament supersticiosos als habitants d'aquells països en els quals no hi estava arrelada la fè catòlica.

Els avisos del Cel, com allavors s'en deien de les visions afroses i fantàstiques; visions extraordinàries; sorolls

confosos de trompetes; naixement d'exèrcits fabulosos que eixien de la terra com per art d'encantament, i la terra après s'els engolia; visions d'animals estranys, de totes formes i dimensions que s'aixecaven en mig del mar; pluges de foc; aparició de sols triplicats que també esparramaven foc, etc., etc., estaven a l'ordre del dia. I no per ésser Catalunya i menys el Vallès; i no per no fer els sants varons catalans, propagadors de la sana doctrina, tots els esforços sobrehumans a fi de contrarrestar semblants doctrines, va deixar d'exercir la seva poderosa influència la doctrina Calvinista, important aquest estat d'heretgia que n'era l'immediata conseqüència. Així trobaríem, en aquest ordre d'idees, la gènesi de moltes de les nostres tradicions vallesanes, que qualques autors fan arrencar de les dominacions celíbera i moresca, aital com la del «Mal caçador», «Les encantades de Riells» «Fort Farell» i moltes d'altres.

Així esdeviní a Caldes de Montbui, ja avençat el regnat de Carles V, a mitjans del segle XVI, que corré la veu en tota aquella encontrada de que cridava l'atenció de la gent *unes horribles visions que ocasionaren molts mals*, en un lloc o paratge prop de Caldes. Els mals que ocasionaven les visions no s'especificaven, emperò ja s'entendia que devien ésser de la *vista*, tractant-se de *visions horribles*. A aquest esdeveniment o heretgia s'hi va posar *remei*, edificant l'església o Santuari de la *Mare-de-Déu del Remei*, en 1547, o sigui en plena Reforma, en el lloc on tant sols hi havia un petit oratori consagrat a la Verge Maria.

D'aquella data ensà i regnant en l'església el Papa Paul III, s'ha de fer arrencar l'origen de l'Aplec de Caldes. En son bell començament, per a donar les gràcies a la Verge pel goriment de tots els atacats de la vista, per haver-los ferit les *horribles visions* En sa continuïtat, per la fè i creixent devoció dels vallesans.

ESPECIALITATS

Anís Faust

(El més antic i acreditat)

Cognac Parera

&

Géraldine

©

Anissats :: Vins :: Licors

Mario Altimiras

(Successor de l'antiga i acreditada casa Felip Parera)

D'acord amb la tendència a la baixa de les primeres matèries, aquesta casa ofereix continuament noves
REBAIXES DE PREUS EN ELS ARTICLES

DIPÓSIT DE

Xampanyes

(País i estrangers)

Vermouhts

&

Aixerops

©